

Når det drejer sig om punkt B, kan man fundere over, hvilken demokratioptfattelse der her ligger til grund. Det virker meget patriarkalsk at ønske en sikring af rettigheder på denne måde. Det er jo dog ikke de grundlovssikrede rettigheder, der er tale om. For mig harmonerer det dårligt med opfattelsen af det civile samfund med en åben beslutningsproces på grundlag af politisk debat i de relevante forsamlinger – f.eks. kommunalbestyrelser, bestyrelser for selvejende institutioner, brugerbestyrelser – kædet sammen med en bredere debat f.eks. i medier eller forsamlinger. Vælgermøder kunne jo være et eksempel.

Jeg er meget enig i bemærkningerne om den økonomiske ansvarlighed. Megen politisk debat drejer sig jo netop om prioriteringer bl.a. med hensyn til de økonomiske rammer.

Et af punkterne i forslaget drejer sig om de unges ret til uddannelse og praktikplads. Den hensigt er vi meget enig i. Undervisningsministeren fremlagde for et par år siden en redegørelse herom, og på den baggrund er der sat meget i gang, som allerede har givet mærkbare resultater, sådan at vi nu er nede på 15-20 pct. af en ungdomsårgang, der ikke kommer i gang med en ungdomsuddannelse, mod tidligere en 1/3.

Temaerne er vigtige, men de bør behandles hver for sig og ikke sådan klumpet sammen. Det Radikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforlaget.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er til gengæld meget positiv over for beslutningsforlaget. Vi synes, at det er et rigtig godt forslag, som SF har fået lavet her.

Vi synes, ligesom da vi i sidste uge behandlede forslaget fra Venstre om retssikkerhed, hvor man dér havde listet nogle punkter op og sagt, at det er her, vi synes, man skal satse; der er nogle overskrifter, og det er det, det handler om; det er det, vi skal tale om, og det er det, vi skal satse på. Det er vi i Fremskridtspartiet meget enige i, og vi er meget enige i de punkter, man fra SF's side har valgt – næsten da. Det vil jeg vende tilbage til.

Men for det første synes vi, det er rigtigt at sige, at borgerne skal have krav på relevant og forståelig information, at man har en vis grad af medindflydelse – man kan ikke have 100 pct. medindflydelse, men i hvert fald at man bliver taget med på råd: hvad synes borgeren selv ville være den bedste løsning. Man kunne i det mindste spørge.

Og det tredje punkt, som også er meget vigtigt, er det med, at man så giver nogle skriftlige afgørelser, og at det ikke bare er et svar i en telefon, som man så måske ikke kan forholde sig til, men at man får det sort på hvidt, så kan man se det, og så kan man læse det igen, og hvis ikke man helt har forstået det, så kan man altid lige spørge naboen, om naboen læser det på samme måde. Og er der så stadig væk problemer, så må man vende tilbage, men så har man det sort på hvidt, og så kan man se, hvad kommunen eller amtet har sagt eller ikke har sagt. Det er også vigtigt, at sagsbehandlingstiderne kommer under lup, at vi får gjort noget ved dem.

Åbningstiderne: Jeg har også altid undret mig over, at åbningstiderne i det offentlige stort set er indrettet på, at man er arbejdsløs. Der er ikke mange af dem, der har arbejde, som er i stand til at komme i den åbningstid, som det offentlige normalt har, og det er egentlig ikke særlig hensigtsmæssigt. Det offentlige skal også være til for de arbejdsløse, men det skal ikke kun være til for dem, der har mulighed for at komme i de åbningstider.

Det er også ret væsentligt for os, at der bliver en valgfrihed inden for den offentlige sektor. Valgfrihed, når vi f.eks. taler om sundhedssektoren, når vi taler om børnepasning. Der kunne være en masse andre områder, man kunne nævne. Dét synes vi, det er vigtigt og rigtigt, at der er en valgfrihed, for det gør alt andet lige, at de forskellige institutioner vil oppe sig i forhold til at holde på borgerne.

Når vi så kommer ned til rettighederne, er vi meget enige i, at sådan noget som hjemmehjælp, plejehjemsboliger er områder, hvor der bør være retsgaranti for, at man har krav på at få den hjemmehjælp, man har brug for. Vi er også meget enige i, at man skal have en ordentlig behandling på sygehusene, og at ventelisterne skal væk.

Fremskridtspartiet har flere gange stillet forslag her i Folketinget om, hvordan man kunne komme af med ventelisterne. Der har ikke altid været flertal for det. Der har faktisk aldrig været flertal for, at man sådan seriøst går ind og tager fat i ventelisterne og får dem fjernet. Det er vi kede af i Fremskridtspartiet, men vi vil selvfølgelig genfremsætte vores forslag i sympati med dem, der står på ventelisterne.

Så er der også det med rettigheder for psykisk og fysisk handicappede. Det synes vi er diskuteret meget i Folketinget, men det er også væsentligt, når man remser de forskellige punkter op her – de 12 punkter i alt – at det bliver nævnt.